

РЕШЕНИЕ

№ 3845

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 24.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **1406** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 233 и чл. 250 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба от Методи Е. А., чрез упълномощения адвокат Н. Б., срещу Заповед № з-22421/22.12.2009г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 1 и т. 4 от ЗМВР, чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, във вр. с чл. 230, ал. 2, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи (ППЗМВР) му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение за заеманата от него длъжност полицай III степен в група „Охрана на обществения ред” на сектор „Охрана на обществения ред и превенция” при 04 Районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи, категория Е.

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 3-5 от АПК. Изразено е искане за отмяна на оспорения акт. Претендира се присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – директорът на СДВР изразява становище за неоснователност на жалбата. Излага съображения, че административният акт е законосъобразен, издаден в

съответствие с материалния закон и при спазване на административно производствените правила за издаването му.

Административен съд – София град, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3-5 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със Заповед № з-22421/22.12.2009г. на директора на СДВР на основание чл. 224, ал. 2, т. 1 и т. 4 от ЗМВР, чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, във вр. с чл. 230, ал. 2, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за Министерството на вътрешните работи (ППЗМВР) на Методи Е. А. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение от заеманата от него длъжност полицаи III степен в група „Охрана на обществения ред” на сектор „Охрана на обществения ред и превенция” при 04 Районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи, категория Е. Дисциплинарното наказание „уволнение” е наложено на основание чл. 227, ал. 1, т. 10 - извършване на друго тежко дисциплинарно нарушение, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР - деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижа на службата. Дисциплинарното наказание „уволнение” е наложено поради това, че е прието за установено, че на 03.11.2009г., около 01:30ч. на бул. В., срещу Пощенска банка, са задържани от служители на вътрешна сигурност при МВР Методи Е. А. и Д. З. Й., и двамата назначени на длъжност полицаи в група ООР, сектор ООРП при 03 РУ-СДВР. Същите са били назначени като АП 102 за времето от 19:00ч. на 02.11.2009г. до 07:00ч. на 03.11.2009г., съгласно утвърдената ежедневна ведомост, като са задържани за участие в организиран канал за крадени автомобили, където са подсигуравали трасе за безпрепятственото им изтегляне. Прието е и, че в случаите, когато служители на МВР са извършвали проверка на контингент по П. на МПС, те са осуетявали полицейската проверка. На служителите е повдигнато обвинение по чл. 321 от НК и е взета мярка за неотклонение „задържане по д стража”. Изложеното е прието като нарушение на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с което се уронва престижа на службата.

Дисциплинарното производство срещу С. Р. Д. е образувано със Заповед № з-18829/04.11.2009г. на директора на СДВР, по предложение рег. № 54415/03.11.2009г. на началника на 04 РУ-СДВР. Определен е дисциплинарно-разследващ орган за изясняване на фактите и обстоятелствата, изнесени в предложението рег. № 54415/03.11.2009г., като заповедта е съобщена на служителя лично, на 11.11.2009г., удостоверено с подпис. В посочената заповед е указано правото на служителя да дава обяснения и да представя доказателства.

От фактите, отразени в посоченото предложение е видно, че на 03.11.2009г., около 01:30 часа на бул. В., срещу Пощенска банка, е задържан от служители на вътрешна сигурност при МВР полицаи Методи Е. А., категория Е – полицаи III степен в група ООР, сектор ООРП, при 04 РУ-СДВР, назначен като АП 102 за времето от 19:00ч. на 02.11.2009г. до 07:00ч. на 03.11.2009г., съгласно утвърдената ежедневна ведомост. Служителят е участвал в организиран канал за крадени автомобили, като е осигурявал трасе за безпрепятственото им изтегляне. В други ситуации, когато служители на МВР са извършвали проверка на контингент по П. на МПС той е осуетявал полицейската проверка. На служителят е повдигнато обвинение по чл. 321 от НК и е

задържан за 72 часа с прокурорско постановление

На 11.11.2009г. на жалбоподателя е връчена покана за даване на писмени обяснения, за допуснатото дисциплинарно нарушение на 03.11.2009г., изразяващо се в повдигане на обвинение по реда на чл. 321 от НК, като му е наложена мярка на процесуална принуда „задържане под стража“ за срок от 72 часа.

Жалбоподателят е дал писмено обяснение на 11.11.2009г., в което е посочил, че не е извършил вмененото му деяние. На същата дата полицейският служител е изслушан от председателя на комисията, определена със заповедта за образуване на дисциплинарно производство. Съставен е протокол № 56627/11.11.2009г.

На 04.12.2009г. до директора на СДВР, в съответствие с чл. 243, ал. 3 от ППЗМВР, е изготвена справка от дисциплинарно разследващия орган относно образуваното дисциплинарно производство, с която е предложено на жалбоподателя да се наложи дисциплинарно наказание „уволнение“. Методи А. е запознат със справката на 07.12.2009г., видно от ръкописното отбелязване върху същата. Видно от протокол рег. № 63645/11.12.2009г. на 04 РУ-СДВР жалбоподателят не е представил писмени възражения.

На 11.12.2009г. определеният дисциплинарно разследващ орган е изготвил становище относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност, като е предложил на Методи Е. А. да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Дисциплинарно - разследващият орган е приел, че с действията си същият е нарушил Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

В производството по настоящото дело е представена присъда № 0267 от 27.11.2012г. на Софийски военен съд, по наказателно дело № 0267, по описа на съда за 2011г. Със същата Методи Е. А. е признат за невинен за това, че за времето от неустановена дата през месец септември 2009г., до 03.11.2009г. в [населено място] е участвал в организирана престъпна група с цел да върши съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години – по чл. 195, ал.2, вр.ал.1, т.4, пр.2-ро, вр. чл. 194, ал.1 от НК – кражби на моторни превозни средства в големи размери, посредством технически средства и по чл. 215, ал.2, вр. ал.1 от НК – с цел да набавят за себе си имотна облага укрили чужди движими вещи – различни марки леки автомобили, за които се предполага, че са придобити от друго чрез престъпление, като деянията са извършени с користна цел и в групата са участвали длъжностни лица, едно от които Методи Е. А., полицай от сектор ОРПП при 04 ПУ-СДВР. Методи Е. А. е оправдан по обвинението по чл. 321, ал.3, пр.2-ро и 4-то, вр. ал.1 от НК.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Видно от отбелязването върху заповедта, същата е получена от жалбоподателя лично, срещу подпис на 08.01.2010г., жалбата е подадена чрез административния орган на 18.01.2010г. Спазен е срокът по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 228, т. 3 от ЗМВР, във връзка с чл. 186, ал. 1 от ЗМВР и видно от представеното удостоверение рег. № 084/26.01.2010г. на началника на сектор Човешки ресурси - СДВР.

Съгласно чл. 223, ал. 1 ППЗМВР нарушението се счита открито, когато компетентният да наложи дисциплинарното наказание орган разполага с достатъчно

доказателства за извършеното нарушение и самоличността на нарушителя. Обобщената справка, съдържаща резултатите от проведеното дисциплинарно производство, вследствие на които е формирано мнение за наличие на извършено тежко дисциплинарно нарушение е изготвена на 04.12.2009г. Съдът намира, че именно това е най – ранната дата, на която компетентния да наложи наказанието орган е разполагал с информацията относно дисциплинарната преписка и съдържащите се в същата материали и е имал възможност да пристъпи към установяване на дисциплинарното нарушение по реда и условията на чл. 229, ал. 1 – ал. 4 ЗМВР. Заповедта е издадена на 22.12.2009г., поради което е спазен двумесечния срок от откриване на нарушителя. Спазен е и едногодишния срок по чл. 225, ал.1 от ЗМВР, приложим в конкретния случай, тъй като деянието, вменено като дисциплинарно нарушение е извършено преди изменението на разпоредбата, обн. ДВ бр. 88/2010г., в сила от 01.01.2011г. Деянието, квалифицирано като дисциплинарно нарушение е извършено на 03.11.2009г., а наказанието е наложено на 22.12.2009г.

Съгласно разпоредбата на чл. 229, ал.1 от ЗМВР дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. В случая, на държавния служител е била предоставена възможност на депозиране писмени обяснения във връзка с резултатите от дисциплинарното производство, като видно от протокол рег. № 63645/11.12.2009г. Методи Е. А. не е представил писмени възражения.

Правната квалификация на описаното в оспорената заповед нарушение, е по чл. 227, ал.1, т.10 от ЗМВР, вр. чл. 230, ал.2, т. 4 от ППЗМВР – поведение, несъвместимо с правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, с което се уронва престижа на службата.

Видно от представената в настоящото производство влязла в сила присъда № 0267 от 27.11.2012г. на Софийски военен съд, Методи Е. А. е признат за невиновен и е оправдан за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр.2-ро и 4-то, вр. ал.1 от НК, като изпълнителното деяние, за което е оправдан е идентично с нарушението на служебната дисциплина, описано в оспорената заповед.

Съгласно правилото на чл. 300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Следователно след като с влязла в сила присъда е установено, че полицейският служител не е извършил деянието, което е описано и в оспорената заповед, то следва, че Методи А. не е извършил и тежко нарушение на служебната дисциплина. Що се отнася до правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, то тава нарушение е обосновано от дисциплинарно наказващият орган единствено въз основа на повдигнатото на жалбоподателя обвинение. Както в заповедта, така и в становището на дисциплинарно-разследващия орган не е описано, с кои свои действия, извън тези осъществяващи състав на престъпление по НК, служителят е уронил престижа на службата, тъй като уронването на престижа е основание за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение”, а самото нарушаване на етичните правила е основание за налагане на друг вид дисциплинарно наказание. Следователно заповедта е издадена и в нарушение на преписаната от закона форма, което също е основание за отмяната ѝ.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав на Административен съд – София град приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправни разпоредби – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

Предвид изхода на делото и направеното от страна на процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски, следва да се осъди Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Методи Е. А. направените по делото разноски в размер на 310 лв., представляващи държавна такса и заплатено възнаграждение за един адвокат.

Като взе предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Първо отделение, 16 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Методи Е. А., Заповед № з-22421/22.12.2009г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Методи Е. А., ЕГН: [ЕГН] сума в размер на 310 (триста и десет) лева, представляваща направените във връзка с делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

Административен съдия: